

hvilke jeg rigtignot ikke finder, at der er nogen væsentlig Grund for os til at tage Hensyn, s. Ets. hvad der skal fordres til en Vedtagelse og Indstilling. Sa der skal fordres det samme som i alle andre kollegiale Forsamlinger, og det kan man ganske rolig overlade til den Vedtægt, som vil blive udarbejdet. — At der skulde findes en Bemærkning om; at et Mindretal skulde være berettiget til at forelægge Ministeriet sit Votum, er umødvendigt, thi det er noget, der følger af sig selv, det gælder jo i enhver kollegial Forsamling, enten det staar i den paagældende Lov eller ikke, at den, der er i Mindretal, kan forlange, at den overordnede skal have Beslighed til at høre vedkommende Mindretals Votum. — Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan have læst vort Forslag, som om der kun skulde gives to Alternativer for Justitsministeren, naar Sagen kommer til ham; enten til Trods for, at han maatte mene, at Sundhedsraadets Indstilling ikke er tilstrækkelig motiveret, saa dog at berøbe Løgen hans jus practicandi, eller henvise Sagen til Domstolene. For mig er der efter Ordlyden de fornødne Alternativer til Stede. Jeg tror heller ikke, at jeg nærmere behøver at paavise, hvorledes Sagens Behandling vil stille sig for Domstolene. Hvad der skal forstaaes ved: „efter Formerne for Justitsjager“, have vi ogsaa drøftet i Udvalget. Det er en Selvfølge, at naar Sagen kommer til Justitsministeriet — enten Justitsministeren skal afgøre Sagen definitivt, fordi vedkommende Løge har ønsket det, eller foretager det fornødne, for at den kan blive forelagt Domstolene — vil Justitsministeren gennemgaa Sagen. Naar Sagen skal behandles for Domstolene, vil han i de fleste Tilfælde ikke finde den tilstrækkelig oplyst til Behandling som Justitsjager og vil vel saa i de fleste Tilfælde henvende sig først til vedkommende Underdommer og forlange Forhør optagne. Det have vi ikke ment at burde udtale; det kunne vi vistnok trygt overlade til Justitsministeren. — Saa gjorde endelig det ærede Medlem en sproglig Bemærkning, som om vi havde glemt vort Subjekt, men her kan jeg ikke følge ham. Det er jo en bekendt Sag, at man kan have et Prædikat til to Subjekter, og det gælder jo lige saa godt, naar man begynder med Prædikatet, som naar man begynder med Subjektet, hvad der ellers er det almindelige; lige saa vel som det er godt dansk at sige: „Derjom Løgen befindes at have begaaet Fejl eller hans aandelige Tilstand at være o. s. v.“, er det ogsaa godt dansk — jeg kan ikke indse andet — at sige: „Befindes Løgen at have

begaaet Fejl eller hans aandelige Tilstand at være en saadan“. — Det ærede Medlems Bemærkning til § 2 skulle blive tagne under Overvejelse. Jeg erkender, at Udvalget har overset, at den Omstændighed, at § 9 har faaet 3 Membra i Stedet for 2, vil nødvendiggøre en Forandring i § 2.

Det. Hansen: Der er adskillige Punkter, jeg ikke skal forfølge videre; det er tilstrækkeligt, at jeg har gjort opmærksom paa dette. Hvad det sproglige angaar, tror jeg, at den ærede Ordfører og jeg have forskellige Meninger om, hvad der er sproglig rigtigt og navnlig hvad den paagældende Sætning angaar, men det bliver Udvalgets Sag. Naar baade den højtærede Justitsminister og Udvalget erkende, at de Regler, der opstilles i dette Endringsforslag som Betingelse for, at en Løge kan miste jus practicandi, maa være bindende for det overordnede Sundhedsraad og for Justitsministeriet, forstaar jeg ikke, hvorfor det ikke skal siges. Jeg paastaar, at saaledes som det staar i denne Paragraf, er Justitsministeren — for Sundhedsraadet tager slet ikke Bestemmelse — frit stillet med Hensyn til de Marsjager, som kunne foranledige ham til, hvis Afgørelsen lægges i hans Haand af Løgen, at berøbe denne hans jus practicandi. Men det er dog ikke Meningen, at Justitsministeren skal lade denne Følge indtræde i andre Tilfælde, end Domstolene kunne lade den indtræde. Aldeles bortset fra Bevisspørgsmaalet — Justitsministeren er med Hensyn dertil ikke bunden, som Domstolene ville være bundne — forekommer det mig dog, at med Hensyn til de materielle Regler maa de være gældende for Justitsministeriet. Det er muligt, den højtærede Justitsminister og Ordfører have Ret i at sige, at i Praxis ville ogsaa disse Regler komme til at gælde for Administrationen, men hvorfor saa udtrykke det paa en saa forkert Maade som her, naar det dog er Meningen, at Reglerne virkelig skulle gælde for begge. — Efter den Erklæring, som den ærede Ordfører gav med Hensyn til, hvorvidt samtlige Medlemmer af Sundhedsraadet skulle være til Stede, behøver jeg ikke at urgere dette Punkt videre. Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at naar det siges, at samtlige tilforordnede skulle deltage i Mødet, er det ikke det samme, som at de skulle tilfuges til Mødet, og naar det siges, at samtlige tilforordnede skulle deltage, saa burde det ogsaa siges, at samtlige Medicinalraader skulle deltage. Den højtærede Justitsminister misforstod mig, som om jeg tænkte mig, at Medicinalraaderne eller Medicinal-